

Església parroquial de Sant Pere i Sant Feliu de Salo

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nucli de Salo. Demarcació de Salo
Emplaçament
Alçada: Carretera de Salo (BV-3002), km. 8,6
505

Coordenades:

Latitud: 41.84437
Longitud: 1.64378
UTM Est (X): 387407
UTM Nord (Y): 4633386

Classificació

Número de fitxa 08229 - 514
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modern
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí: IPA 17131
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona
Fitxes associades:
[Cementiri de Salo](#)
[Rectoria de Salo](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Església parroquial que va ser reedificada en la seva pràctica totalitat després de la Guerra Civil de 1936. S'emplaça al mateix nucli de Salo, amb la rectoria i el cementiri adossats a banda i banda. El temple és d'una sola nau sense absis i amb capelles laterals. La façana principal, orientada a llevant i seguint l'alineació de l'únic carrer de Salo, és una de les parts que ha conservat l'obra antiga, segons una reconstrucció de 1818 i en connexió amb la casa de la rectoria. Hi trobem el portal, flanquejat per dues pilastres i rematat amb una llinda decorada amb gravats de símbols eclesiàstics i, al seu damunt, un òcul. Al cap de la nau s'alça el campanar de torre quadrada, amb 4 finestres. L'interior del temple és la part més reconstruïda després de la guerra, per bé que aprofitant l'estructura originària. Ara presenta un aspecte polit i té els murs pintats de blanc. El sostre és cobert amb volta de canó simulada, feta de totxo. Les capelles laterals són separades per arcs de mig punt. L'altar està alçat per dos esglaons i presidit per un retaule dels sants patrons realitzat els anys 1942-1944. Està format per un cos central i dos de laterals, separats per columnes. El central, més ampli, acull les talles policromades de sant Pere i sant Feliu, mentre que als laterals hi ha sant Isidre i santa Llúcia. Almenys les dues imatges centrals són anteriors a la guerra. Aquest retaule, fet en alabastre, és obra d'un marbrista de Manresa.

Observacions:

Inscripció sobre el portal d'entrada: ANNO MDCCCXVIII FUIT RESTAURATA

Història

Són poques les dades que coneixem sobre el poble de Salo i en particular de l'església. El castell de Salo està documentat des de l'any 966. El domini eminent pertanyia primerament als comtes de Cerdanya i després als de Barcelona. Els feudataris, al segle XII, eren els senyors de Castelladral i, ja al segle XIV, es troba sota el domini de la casa de Cardona i vinculat al vescomtat d'aquesta família fins a la desaparició dels senyorius jurisdiccionals.

El poble de Salo va formar-se probablement al segle XVIII, al llarg de l'altiplà que s'estén als peus de l'antic castell i al costat de la parròquia. El nucli inicial es troba en el sector on hi ha les cases de cal Costa i cal Teixidor, situat en un rocam a la part més alta d'aquest altiplà. Cal Costa conserva una inscripció del 1733 i cal Teixidor del 1769. Aquest incipient nucli urbà es va anar estenent al llarg del turó, i les cases que trobem més avall són més grans, aïllades, i corresponen ja al segle XIX o principis del XX.

És en aquest context de creixement del poble al final del segle XVIII i principis del XIX que se sotua una acció de restauració de l'església, segons informa la inscripció del portal. De l'església anterior poca cosa en sabem. L'edifici adjacent de la Rectoria és una construcció en bona part del segle XVIII (1778 segons una inscripció) i també fou refet a principis del XIX (1916 segons es llegeix al portal). Mossèn Josep Carol, en el seu llibre sobre Salo recull el rectorologi de la parròquia de manera més o menys continuada des de l'any 1722. Durant la Guerra Civil de 1936 l'església va ser incendiada i la volta i altres parts es van esfondrar. Va ser reedificada pocs anys després. Pel que fa a la Rectoria, va mantenir les seves funcions fins els volts de 1970, quan l'habitatge es va llogar a uns particulars.

Bibliografia

BENET, Albert; MAZCUÑAN, Alexandre; JUNYENT, Francesc (1984). "Castell de Salo", Catalunya Romànica, vol. XI "El Bages", Barcelona, Fundació Enciclopèdia Catalana, p. 459.

BENET, Albert; DUOCASTELLA, Anna M. (1988). "Sant Mateu de Bages", Història del Bages, Manresa, Parcir Edicions Selectes, p. 410.

CAROL, Josep (1992). Salo, història d'un poble o Fills per l'Església, Casal Parroquial, Cervera, p. 26-28.

